

eul_wid: rmq-ac

Κάσσιος Λογγίνος · Cassius Longinus the Philosopher

Excerpts

Ἐκλογαί

Period: [Ῥωμαϊκή](#) [Roman](#)
Dialect: [Κοινή φιλοσοφική](#) [Philosophical Koine](#)
Domain: [Φιλοσοφία](#) [Philosophy](#)
Format: [Λόγος](#) [Oration](#)
Affiliation: [Platonist](#)

ΕΚ ΤΩΝ ΛΟΓΓΙΝΟΥ Ὅτι χρή πεφεισμένως χρῆσθαι ταῖς τροπαῖς καὶ μετὰ τέχνης, μὴ παραλείπειν δὲ παντελῶς· οὕτως πρὸς πολλὰ χρήσιμον [ὄν] τὸ τοιοῦτον εἶδος.

- ¹ καὶ γὰρ καὶ Λυσίας οὕτως πεποίηκεν. Ὅτι ὁ Ἀριστοτέλης τοὺς πάντα μεταφέροντας αἰνίγματα γράφειν ἔλεγεν.
- ² διὸ λέγει Λογγίνος σπανίως κεχρῆσθαι καὶ τούτῳ τῷ εἶδει. Ὅτι τροπὴ ἐκ τοῦ πανούργου καὶ ἐξάλλαξις οὐδεμία ἦν ἐν τοῖς ἀρχαίοις, ἀλλὰ καὶ τὰ τοῦ νοῦ σχήματα ὁψέ ποτε εἰς τοὺς δικανικοὺς λόγους παρεισήλθεν· ἡ πλείων γὰρ αὐτοῖς σπουδὴ περὶ τὴν λέξιν καὶ τὸν ταύτης κόσμον ἦν καὶ τὴν συνθήκην καὶ ἀρμονίαν. ^[5]
- ⁴ Ὅτι δεῖ σκέπτεσθαι τὴν δύναμιν τῶν κεφαλαίων, καὶ τὴν τῶν ἀντιθέσεων διαφοράν, καὶ μήτε ἀπὸ τῶν ἀσθενῶν ἄρχεσθαι μήτε τελευτᾶν εἰς ταῦτα, ἀλλὰ μιμεῖσθαι τὴν ἐν τοῖς πολέμοις τακτικὴν εἰς μέσον τοὺς χεῖρους λοχίζουσιν. τοῦτο δὲ καὶ ἐπὶ συνουσίαις ἄριστον, οὐ μόνον ἐν συγγραφῇ. πρὸς γὰρ τὰ ἀσθενῆ ῥαδίως ἀντιλέγουσιν, ὥσπερ οἱ εἰς τοὺς ψιλοὺς τῶν πολεμίων ἐμβалόντες, ἀλλ' οὐκ εἰς τοὺς ὀπλίτας. Ὅτι Δημοσθένης δεινότατος ὢν ἐν ταῖς ἀντιθέσεσιν οὐκ αἰεὶ τῇ τέχνῃ ἐμμένει, ἀλλ' αὐτὸς γίνεται τέχνη πολλάκις. ^[5]
- ⁵ ὡσαύτως καὶ Ἀριστείδης. Ὅτι τὸ παραγράφεσθαι ἐπὶ τῶν λαμπρῶν προσώπων ἄτοπόν φησι· καθαιρετικὸν γὰρ ἐστὶν ἀξιώματος, καὶ ὑποψίαν ἐμποιεῖ.
- ⁷ Ὅτι χρή ἐν ταῖς συνθήκαις τῶν κώλων εὐπρεπῆ εἶναι τὴν λέξιν καὶ τὴν συνθήκην οὐκ ἀνάρμοστον, ὡς ἂν παίωνας εἶναι καὶ ἡρώους τοὺς πλείστους, ἐξ ὧν εὐογκος ἡ ἐρμηνεία γίνεται καὶ σεμνὴ· παραδείγματα δὲ τὰ Πλάτωνος καὶ Δημοσθένους· οὗτοι γὰρ ἄριστοι γνῶμονες τῶν τοιούτων. Ὅτι ἐν τοῖς ἀδόξοις καὶ φέρουσιν αἰσχύνην τῷ ἀπολογουμένῳ κάλλιστος ὁ δι' εἰκασίας τρόπος, οἷον εἰ πορνείας κατηγορηθεὶς μὴ παρὰ ἕκαστον πειρῶ ἀπολογεῖσθαι καὶ λύειν· εὐτελὲς γὰρ καὶ καθαροῦν τὸ ἀξίωμα, κἂν τὰ μάλιστα πολλοὺς ἔχῃς ἐλέγχους τοῦ συκοφαντήματος. ^[5]
- ⁸ παράδειγμα τῆς μεθόδου ταύτης τοιόνδε ἔχε· βλασφημηθεὶς γὰρ τις ὑπό τινος, ὡς ἐπὶ τοῖς αἰσχίστοις συνεγένετο βασιλεῖ, δι' εἰκασίας ἀπελογήσατο· κάκεῖνος πρὸς τὰ βελτίω προὔτρεπε συνών, καὶ αὐτὸς οὐχ ἡπτόμην τῶν μοχθηρῶν ἐπιτηδευμάτων. ἐφυλάξατο ἐνταῦθα τὸ ἄδοξον

τῆς ἀπολογίας. Ὅτι ὁ πρῶτος ἄριστα πρὸς τὴν πεζὴν λέξιν τὸν Ὀμηρικὸν ὄγκον μετενεγκὼν Πλάτων ἐστίν. ^[10]

- ¹⁰ Ὅτι πολλάκις ἐνδεία φύσεως καὶ οἱ ἐπιστήμονες κατὰ τὴν ἐργασίαν ἀποτυγχάνουσιν. Ὅτι Θεόφραστος ἐξ τρόπους αὐξήσεως παραδέδωκεν· τὰ μὲν γὰρ ἐκ τῶν πραγμάτων λέγει ἔχειν τὴν αὕξισιν, τὰ δὲ ἐκ τῶν ἀποβαινόντων, τὰ δὲ ἐξ ἀντιπαραβολῆς καὶ κρίσεως, τὰ δὲ ἐκ τῶν καιρῶν καὶ τοῦ πάθους φαίνεται μεγάλα. ^[5]
- ¹¹ οἱ δὲ νέοι ῥήτορες καὶ ἐκ τῆς αἰτίας φασὶν ἔχειν τὸ μέγεθος μεγάλην ῥοπήν. Ὅτι τὴν πλεονάσασαν περὶ τὴν Ἀσίαν ἔκλυσιν ἀνεκτέσαστο Ἀριστείδης· συνεχῶς γὰρ ἐστὶ καὶ ῥέων καὶ πιθανός.
- ¹³ Ὅτι ἠθικὸς λόγος γίνεται κατὰ διάνοιαν, ὅταν χρηστὴν ἔχη προαίρεσιν καὶ πρὸς τὰ βελτίω ῥέπουσαν. Ὅτι ἄριστοι λόγοι καὶ μιμήσεως ἄξιοι οἱ μὴ ἔχοντες ἐνὸς χαρακτῆρα, ἀλλὰ διαφόρων.
- ¹⁵ Ὅτι τὰ κεφάλαια τῆς δημηγορίας τέτταρα λέγει εἶναι, ὅσαπερ καὶ καθάπαξ εἴωθεν ἐμπίπτειν εἰς τὰς συμβουλὰς, τὸ δίκαιον τὸ συμφέρον τὸ δυνατόν τὸ ἔνδοξον, ταῦτα δ' ἄριστα τὸν Θουκυδίδην φησὶ φυλάξαι. Ὅτι αἱ γνωμολογίαι ἄρισται ἐπὶ τῇ κατασκευῇ.
- ¹⁶ οὐ δεῖ δὲ κατακόρως ταύταις κεχρῆσθαι. Ὅτι τὸν κατὰ Μειδίου λόγον ἐπιφορικὸν φησὶν εἶναι, εἰληφθαι δὲ ἐκ τῆς ποιότητος τοῦ προσώπου.
- ¹⁸ Ὅτι τέχνης ἐστὶ μᾶλλον τὸ ποῖα δεῖ προτάττειν, καὶ ποῖα ἐπιζευγνύειν. Ὅτι ὑπόστασιν καλοῦσιν τὸ ἔμφασιν ἔχον καὶ πάθους τινὸς ἐνδεικτικόν, καθάπερ τὸ Δημοσθενικόν· „οὕτως ὠργίσθη καὶ παρωξύνθη“.
- ¹⁹ καὶ ἄλλως· „ὅσῳ πλείοσιν οὗτος ἠνόχληκεν“. Ὅτι δεῖ τὰ προοίμια ἐν μὲν τοῖς συμβουλευτικοῖς ἐκ τῶν κεφαλαίων, ἐν δὲ τοῖς δικανικοῖς ἐκ τῶν ὑπολήψεων, ἐν δὲ τοῖς πανηγυρικοῖς ἐκ τῆς ὅλης σχέσεως τοῦ λόγου λαμβάνειν.
- ²¹ Ὅτι χρὴ τὸν παραμυθούμενον μὴ μετὰ σοφιστικῆς τρανότητος, ἀλλὰ μετὰ συμπεπονθυίας λέγειν ἀπλότητος· οὐ γὰρ ῥητορικῶς ἀλλὰ θεραπευτικῶς ἔξεστι λέγειν. Ὅτι πραγματικὴ σύνταξις ἐστὶν ἢ πρὸς τὸ σημαινόμενον τὴν ἀναφορὰν ἔχουσα, ἀλλ' οὐ πρὸς τοὺς χαρακτῆρας τῶν ὀνομάτων ἡγουν τῶν λέξεων, ὡς τὸ „ἀπενέοντο ἢ πληθὺς ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν“.
- ²² καὶ τὸ „ὕμεῖς δ' ὁ δῆμος“. καὶ „ἅπανα ἢ Ἑλλὰς ἐσιδηροφόρουν“. Ὅτι ἐπὶ δεινῷ λόγῳ οὐ χρὴ τοῖς γυμνοῖς χρῆσθαι τῶν ὀνομάτων, ἀλλὰ τοῖς δι' ἐμφάσεως τὸ βούλημα σημαίνουσιν. ^[5]
- ²⁴ Ὅτι ῥητορικῆς ἔργον τὰ μὲν σμικρὰ μεγάλως λέγειν, τὰ δὲ μεγάλα σμικρῶς, καὶ τὰ μὲν καινὰ παλαιῶς, τὰ δὲ παλαιὰ καινῶς.